

Mitteler Rebbe

Shar HaPurim

וקבל היהודים

ה - ט

(ה)

And behold, when the light of Ahavah Rabbah cannot settle in the heart and mind, the light returns to depart, etc., as mentioned above. In this there are two manners.

One, from the abundance of delight, called love of delights, that “she yearns and even expires” (Tehillim 84:3), etc., the vessel cannot contain it.

Or in the delight within the intellect that is beyond the measure, so that it cannot bear it, like Rabbi Akiva, his eyes flowed with tears when he heard the secrets of the Torah, which not every mind can endure, etc.

And the second is the opposite of it, from the abundance of pain from the absence of the light for so long. When he sees a very great light, he will come to weeping in tears.

Because this is above the vessel of the mind, the vessels of the mind are pressed and tears emerge, as is known that tears come from the excess of the mind, etc.

When the vessels of the mind are pressed from containing, whether delight or pain, etc.

And behold, in the future it is written, “With weeping they shall come” (Yirmiyahu 31:8), etc., for in the future there will be the aspect of revelation of the Name Havayah, the aspect of Sovev, as it is written, “And the glory of Havayah shall be revealed” (Yeshayahu 40:5), etc.

In this there will be the two manners mentioned above, a matter and its opposite as one: that they will weep in tears from the pressing of the vessels of the mind that cannot contain the great light from the abundance of delight and joy and love.

That the vessel of the mind and the heart cannot contain at all, as mentioned above in the matter of the cause of the emergence of tears.

והנה פאָשר אור האַהבה רַבָּה לֹא תוכל להתישב בלב ומח חוזר האור לצאת כו' פנ"ל יש בזה ב' אופנים.

א' מצד רב התענוג שנקרא אהבה בתענוגים שנקספה וגם פלטה כו' לא יכילנו הפלי.

או בתענוג שבשכל שלמעלה מכפי המדה שלא יוכל שאת כמו רבי עקיבא זלגו עיניו דמעות פאָשר שמע רזין דאורייתא דלאו כל מוחא סביל כו'.

והב' מהפוכו והוא מרב הצער מהעדר האור זה פמה פאָשר יראה אור גדול ביותר יבוא לידי בכיה בדמעות.

לפי שזהו למעלה מפלי המוח ידחקו פלי המוח ויצאו דמעות פידוע שהדמעות באות מן המותרות של המוח כו'.

פאָשר ידחקו פלי המוח מהכיל אם ענג או צער כו'.

והנה לעתיד לבוא פתיב בבכי יבאו כו' (ירמיהו ל"א:ח) לפי שלעתיד לבוא יהיה בחינת התגלות דשם הני"ה בחינת סובב וכמו שכתוב ונגלה כבוד (הני"ה כו' (ישעיהו מ':ה).

יהיה בזה ב' האופנים הנ"ל דבר והפוכו כאחד דהינו שיכבו בדמעות מחמת דחיקת פלי המוח שלא יכילו האור הגדול מרב ענג ושמחה ואהבה.

שלא יכיל פלי המוח והלב קלל פנ"ל בענין סבת יציאת הדמעות.

Mitteler Rebbe

Shar HaPurim

וקבל היהודים

ה - ט

And the second, from the abundance of pain and bitterness over the past, that they were in darkness in the time of exile; and from within the darkness they went out to see such a great light, they will weep, as it is written, "The people that walked in darkness have seen a great light" (Yeshayahu 9:1).

והב' מרב צער ומרירות על העבר אשר היו בחשך בזמן הגלות ומתוך החשך יצאו לראות באור גדול כזה יבכו כמו שכתוב העם ההלכים בחשך ראו אור ('גדול כו') (ישעיהו ט:א).

And this is "With weeping they shall come," with weeping of joy and weeping of pain as one, etc., for this depends on that, and they shall become one, and this is sufficient for the understanding.

ונהו בבכי יבאו בבכי של שמחה ובכי של צער. באחד כו' דהא בהא תליא והיי לאחדים וד"ל.

(ו)

And indeed, behold, in order that the light be able to settle in the vessel and that the light of the Name Havayah not depart in the aspect of Ratzoh, etc., this is now through the fulfillment of the Torah and the mitzvot.

ואמנם הנה כדי שיוכל האור להתישב בכלי ולא יצא האור דשם הנו"ה בבחינת רצוא כו' הנה זהו עכשיו בקיום התורה והמצוות.

For the 248 positive commandments are called the 248 limbs of the King; and by way of analogy, the limbs of a person in which the light and vitality of the soul settle.

שרמ"ח מצוות עשה נקראים רמ"ח אברין דמלכא ועל דרך משל אברי האדם שהאור וחיית הנפש מתישב בהם.

And the totality of the light and vitality is drawn from the mind to all the limbs, etc.; so above, in the commandments of Havayah, in every mitzvah the light of the Name Havayah settles in the vessel of the mitzvah.

ובלילות האור והחיות נמשך מן המוח לכל האברים כו' כך למעלה במצוות הנו"ה שכלל מצוה מתישב אור דשם הנו"ה בכלי המצוה.

As in the mitzvah of tzedakah and chesed, which is called the right arm, etc.; and therefore the mitzvah of Torah study is equal to them all, like the mind which is the source of all vitality of the limbs, as is known, and sufficient for the understanding.

כמו במצוות הצדקה וחסד שנקרא דרועא מינאי כו' ולכן מצוות תורה תלמוד כנגד כלן כמו המוח שהוא מקור לכל חיות האברים פי' דיע ודי למבין.

And even though all the mitzvot are in the aspect of lights in vessels, which is the aspect of Shov, nevertheless the aspect of Shov is only after Ratzoh, etc.

ואף על פי שכל המצוות הן בבחינת אורות בכלים שנהו בחינת השוב מכל מקום אין בחינת השוב אלא אחר הרצוא כו'.

Therefore, in the totality of the mitzvot there is also the aspect of Ratzoh and Shov, which is the aspect of direct light and returning light; and these are the chasadim of the 248 positive commandments in general, and the gevurot of the 365 prohibitions in general.

ולכך יש בכללות המצוות גם כן בחינת רצוא ושוב שהוא בחינת אור ישר ואור חוזר והן החסדים דרמ"ח מצוות עשה בכלל והגבורות דשס"ה לא תעשה בכלל.

For this is included in "Anochi" and "You shall have no other," etc.; and the 248 positive commandments, which are in the

שנהו נכלל באנכי ולא יהיה לה כו' ורמ"ח מצוות עשה שהן בבחינת החסדים דאור ישר וכך עקר ענינם הוא בכלים דוקא.

Mitteler Rebbe

Shar HaPurim

וקבל היהודים

ה - ט

aspect of chasadim of direct light, their essential matter is specifically in vessels.

But the prohibitions are in the aspect of gevurot of returning light; therefore they come only in refraining from action of "Turn from evil," etc., as was explained above in the matter of "My Name" with "Yah," that the 365 prohibitions, etc.

אָבֵל הֵלֵא תַעֲשֶׂה הוּא בְּחִינַת הַגְּבוּרוֹת דְּאוֹר חוּזָר
עַל פֶּן בָּאִים רַק בְּמַנְיַעַת הַמַּעֲשֶׂה ד'סוּר מִרַע" כּו'
וְכִמוּ שְׁנֵתְבָאָר לְעֵיל בְּעִנְיַן "שְׁמִי" עִם "יָה" שְׁשֵׁם" ה'
'לֹא תַעֲשֶׂה כּו'

And this is the matter of the World to Come that comes from the mitzvot, of which it is said, "To bequeath substance to those who love Me" (Mishlei 8:21), specifically, and sufficient for the understanding.

וְהִנְנוּ עֹנִין הָעוֹלָם הַבָּא שְׂבָא מִן הַמִּצְוֹת שְׁנֵאָמַר בּו'
"לְהַנְחִיל אוֹהֲבֵי יְשׁוּ" (מִשְׁלֵי ח':כ"א) דְּוָקָא וְדִי
לְמַבִּין

(ז)

And with this, the essential greatness of the giving of the Torah (Matan Torah) can be understood.

וּבְנֵה יוֹכֵן כָּל עֵיקַר עֲנִין מַעֲלַת מ"ת

Even though Avraham had already observed all the Torah and Mitzvos, as it is written: "Because Avraham listened to My voice,"

דְּאָף עַל פִּי שְׂאֲבָרְהֶם כְּבָר קַיִם כָּל הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת
'כִּמוּ שְׁנֵאָמַר "עֲקֹב אֲשֶׁר שָׁמַע אֲבָרְהָם בְּקוֹלִי" כּו'

this was only because his service was in love and attachment, in the aspect of "Ratzoh v'Shuv" (yearning and returning), as it is written: "Going and journeying," etc.

הִינְנוּ רַק בְּמָה שֶׁהִזְמַתָּ עֲבוּדָתוֹ בְּאַהֲבָה וּדְבָקוּת
"בְּבְחִינַת "רְצוּא וְשׁוּב"

This is the essence of all the Mitzvos, as is known, that love is the root of the 248 positive commandments, and awe is the root of the 365 prohibitions.

'כִּמוּ שְׁנֵאָמַר "הַלּוֹךְ וְנָסוּעַ" כּו'
שְׁנֵהוּ כְּלִלוֹת כָּל הַמִּצְוֹת כּו'

"Ratzoh v'Shuv" are love and awe, which are interwoven and become one.

וְכִידוּעַ דְּאַהֲבָה שְׂרֵשׁ רַמ"ח מִצְוֹת עֲשֵׂה וְיִרְאָה שְׂרֵשׁ
שֵׁם" ה' לֹא תַעֲשֶׂה

Consequently, all actions of the Mitzvos are encompassed within love and awe, as mentioned above.

וְרְצוּא וְשׁוּב הֵן אַהֲבָה וְיִרְאָה שְׂכֻלִימִים זֶה בְּזֵה וְהִיוּ
לְאַחַדִּים

However, the beginning is rooted in the end, and the end in the beginning,

וּמִמִּילָא נִכְלָל בְּאוֹהֵב וְיִרְאָה כָּל מַעֲשֵׂה הַמִּצְוֹת כִּנְ"ל

for the action is the primary aspect.

"אָבֵל מִכָּל מְקוֹם הָרִי "נְעוּזִין תְּחִלְתֵּן בְּסוּפֵן

This occurs when the light enters the vessel specifically, which is beyond the spiritual level of "Ratzoh v'Shuv" found in the angels called by the name "Elokim,"

וְ"סוּפֵן" כּו' דְּהַמַּעֲשֶׂה עֵיקַר
וְהוּא כְּאֲשֶׁר בָּא הָאוֹר בְּפִלִי דְּוָקָא שְׁהִיא לְמַעְלָה
מִבְּחִינַת "רְצוּא וְשׁוּב" בְּרוּחַנִיּוֹת דְּמִלְאָכִים בְּשֵׁם
"אֱלֹקִים"

and also beyond the "Ratzoh v'Shuv" of Avraham, which is associated with the name "Havayah."

וְגַם לְמַעְלָה מִבְּחִינַת "רְצוּא וְשׁוּב" דְּאַבְרָהָם בְּשֵׁם
הוִי" ה'

Mitteler Rebbe

Shar HaPurim

וקבל היהודים

ה - ט

<p>This was the essence of receiving the Torah, when the Jewish people said: "We will do, and we will hear."</p>	<p>ונה הנה ענינו קבלת התורה כאשר אמרו בני ישראל "נעשה ונשמע"</p>
<p>Regarding this, our sages said: "Who revealed this secret to My children?"</p>	<p>"שעל זה אמרו רז"ל "מי גלה לבני רז זה</p>
<p>That this is the method the angels use, as it is written: "Mighty ones who do His word," and only afterward "to hear the voice of His word."</p>	<p>שמ"ה משתמשין בו, כמו שכתוב: "גבורי כח עשי דברו" והדר לשמע בקול דברו כו</p>
<p>The explanation is that action refers to the vessel for the light, which is the physical performance of the Mitzvah, and afterward, hearing corresponds to the light itself.</p>	<p>והענין הוא דהעשייה היא בחינת הפלי לאור והוא מעשה המצוה בפעל ממש, ואחר כך השמיעה שהיא בחינת האור</p>
<p>They placed "we will do" before "we will hear," meaning they prioritized the vessel over the light.</p>	<p>והם הקדימו "נעשה" ל"נשמע", הגבו שיהקדימו לעשות בחינת הפלי קדם האור</p>
<p>Because "the final deed arose first in thought," (as our sages said, "the land preceded the heavens," as explained above).</p>	<p>"משום ד"סוף מעשה עלה במחשבה תחלה וכמו שאמרו "ארץ קדמה לשמים" כמו שנתבאר) (לעיל)</p>
<p>This is the secret of "M'H" (the divine attribute of humility), which is why they are called "mighty ones who do His word" before hearing.</p>	<p>"והוא הרוז שמ"ה" "שנקראו גבורי כח עשי דברו" והדר "לשמע"</p>
<p>Since the beginning is rooted in the end, this is beyond the "Ratzoh v'Shuv" of Avraham.</p>	<p>"ומשום ד"נעוץ תחלתו בסופן על כן הוא למעלה גם מבחינת "רצוא ושוב" דאברהם</p>
<p>Proof is from "I appeared to Avraham with the name Shakai, but with My name Havayah, I was not known to them"—only at Matan Torah.</p>	<p>וראיה ממה שכתוב: "וארא אל אברהם" כו' "באל שדי" ו"שמי הוי"ה לא נודעתי להם" רק במתן תורה</p>
<p>Only at Matan Torah alone, and this is sufficient explanation.</p>	<p>רק במתן תורה לבד, ודי למבין</p>
<p>(And regarding what is stated: "Who revealed this secret to My children—that they said 'We will do' before 'We will hear'?"</p>	<p>"וימה שנאמר "מי גלה לבני רז זה שמ"ה כו)</p>
<p>But did not the angels themselves fail to receive the Torah and Mitzvos, as is known from the matter of "Bestow Your glory upon the heavens"?)</p>	<p>הלא המלאכים לא זכו לקבל התורה והמצוות '.כפידוע בענין "תנה הודך על השמים" כו</p>
<p>And as mentioned above, the "Ratzoh v'Shuv" of angels exists only in the name "Elokim,"</p>	<p>וכנ"ל בבחינת "רצוא ושוב" דמלאכים שהוא רק "בשם" אלקים</p>

Mitteler Rebbe

Shar HaPurim

וקבל היהודים

ה - ט

which is lower than the "Ratzoh v'Shuv" of Avraham.

ל'לבו, למטה ממדרגת "רצוא ושוב" דאברהם כו

The matter is that this "Mah" (humility) was drawn down at Matan Torah,

הענינו הוא ד'מה" הללו הוא שנמשך במתן תורה

to create for the Jewish people two crowns: one corresponding to "We will do" and one corresponding to "We will hear."

לעשות לבני ישראל שני כתרם: אחד כנגד "נעשה" ו'אחד כנגד "נשמע".

And this occurred when Hashem descended upon Har Sinai,

והוא כשירד ה' על הר סיני

as will be explained further regarding "For You ride upon Your horses," etc.

כמו שיתבאר בסמוך בענינו "פי תרכב על סוסיה" כו.

And this is sufficient explanation.

ודי למבין

(ח)

And this is the meaning of "The Jews accepted what they had begun to do."

ו'נזהו "וקבל היהודים את אשר החלו לעשות

At Matan Torah, when they said, "We will do, and we will hear," this was only the beginning.

דהנה במתן תורה כשאמרו "נעשה ונשמע" היתה ההתחלה.

They first said "We will do" and afterward "We will hear," prioritizing the vessel before the light.

והוא מה שאמרו "נעשה" תחלה ואחר כך "נשמע", ושהוא לעשות בחינת הפלים תחלה לאורות

This was so that the light would be enclosed within the vessel and settle there,

והוא כדי שיתלבש האור בפלי ויתישב בו דוקא

because "the beginning is rooted in the end."

"משום ד'נעוץ תחלתו בסופן

As it is written: "The conclusion of the matter: fear God and observe His commandments, for this is the entirety of man"—referring to the lights of the ten Sefiros.

וכמו שכתוב: "סוף דבר כו' את האלקים ירא ואת מצותיו שמור" בפעל ממש, "פי זה כל 'האדם"—דאורות דעשר ספירות כו

However, at Matan Torah, this was only the beginning of forming the vessels.

אבל במתן תורה לא הנה אז רק התחלת המעשה של הפלים.

As they said "We will do," it was merely the start of the action.

וכמו שאמרו "נעשה" כו', ושהוא רק התחלת מעשה לבד.

But in the days of Achashverosh, "the Jews fulfilled and accepted what they had begun to do" at Matan Torah.

אבל בימי אחשורוש, 'קימו וקבלו היהודים את אשר החלו לעשות" במתן תורה

This means they completed in action what had only begun at Matan Torah.

והוא שאמרו למעשה מה שכבר החלו לעשות במתן 'תורה כו

That is, when they said "We will do," they had not yet completed the work.

דהיינו כשאמרו "נעשה" לא עשו עדין גמר הפלאכה

But in the days of Achashverosh, they completed what had begun at the time of Matan Torah.

ובימי אחשורוש גמרו את אשר החלו בזמן מתן 'תורה כו

Mitteler Rebbe

Shar HaPurim

וקבל היהודים

ה - ט

And this is a great wonder—how is it possible that at Matan Torah, when they stood at the mountain, saw and heard, and even placed "We will do" before "We will hear," the action was not yet complete,

ונה פלא גדול—דאיך אפשר דבמתן תורה שפעמדו בקר וראו ושמעו והקדימו "נעשה" ל"נשמע" לא הנה גמר מעשה,

yet in the days of Achashverosh, the action was completed?

ובימי אחשורוש נעשה גמר מעשה?

However, the explanation is as is known: In the days of Achashverosh, the Jewish people had true self-sacrifice (Mesirus Nefesh) for an entire year

אבל הענין הוא פידוע שבימי אחשורוש הנה לבני ישראל מסירת נפש ממש כל אותה השנה

due to Haman the oppressor of the Jews, who sought to destroy them.

בגזרת המן צורר היהודים שבקש לאבדם.

It was a unanimous agreement among all of them, from the greatest to the smallest, women and children alike.

שנעשה הסכם אצל כלם, מגדול ועד קטן, נשים וטף.

They resolved that even though they were subject to the decree of the king to be killed,

והוחלט אצלם שגם אם הם נתונים לגזרת המלך, ליהרג,

they would never abandon their faith under any circumstances.

לא ימירו דתם בשום אופן

Even if they were all to be killed and completely annihilated, no foreign thought entered their hearts, G-d forbid.

גם אם יהרגו כלם ויאבדו לגמרי, לא עלתה מחשבת חוץ בלבכם ח"ו

Thus, they were all prepared to die in actual self-sacrifice for the sanctification of G-d's name.

ואם כן, הרי כלם היו מזומנים ומוכנים להריגה על קדושת ה' בפעל ממש

This was not merely potential self-sacrifice, but actual,

שאין זה נקרא מסירת נפש בכח, אלא בפעל ממש

for since they were prepared to die, it is considered actual self-sacrifice.

מאחר שהיו מוכנים להריגה בפעל ממש

And it is known that actual self-sacrifice reaches exceedingly high,

וידוע שענין מסירת נפש בפעל שורשו מגיע למעלה מעלה,

even beyond Torah and Mitzvos.

גם למעלה מתורה ומצוות

For it stems from the very essence and being of G-d Himself,

והוא במהותו ועצמותו יתברך

since actual self-sacrifice transcends reason and will entirely.

כי מסירת נפש בפעל זהו למעלה מן השעם והרצון ל'לגמרי' כו

In the manner of command, for it is an inheritance in naturalness from the fathers.

בשם צווי כי ירושה היא בטבעיות מן האבות

And therefore, when one ascends higher and higher to such an extent, from the departure of the light from the vessel entirely, in the aspect of "returning light" to the Essence itself—

ולזאת פאשר עולה למעלה מעלה כל כך מצד יציאת האור מן הפלי לגמרי בבחינת "אור חוזר" אל העצמות ממש,

Mitteler Rebbe

Shar HaPurim

וקבל היהודים

ה - ט

Behold, certainly the light returns and is drawn down to them through this ascent, from that place and supernal level to which they ascended through the self-sacrifice of their souls in absolute agreement, as mentioned above.

הרי ודאי חוזר ונמשך להם האור על ידי עליה זו מאותו מקום ומדרגה העליונה שעלו לשם על ידי מסירת נפשם בהסכם המזלזל כנ"ל.

And it is that the light is drawn to them from the very Essence and Being of the Infinite, blessed be He, until the Torah was given to them as it is in His very Essence and Being itself, which is in the aspect of encompassing and garment, even though it is the most elevated light, as it is written, "He wraps Himself in light as a garment" (Tehillim 104:2), etc.

והוא שנמשך להם האור ממהות ועצמות אין-סוף ברוך-הוא, עד שנתנה להם התורה כמו שהיא במהותו ועצמותו ממש שהיא בבחינת מקיף ולבוש, גם שהוא האור היותר גבוה, כמו שכתוב: "עטה אור כשלהמה" כו' (תהלים 'ק"ד:ב).

Behold, the higher it is, the more it is able to descend and humble itself and to settle.

הרי כל שהוא יותר גבוה, יותר יוכל לירד ולהשפיל ולהתישב.

And this is that there was drawn to them the aspect of the light of Torah in the aspect of "royal garment," as it is written, "They shall bring the royal garment which the king wore" (Esther 6:8), as mentioned above.

וזהו שנמשך להם בחינת אור דתורה בבחינת "לבוש מלכות", כמו שכתוב: "יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך" (אסתר ו':ח), כנ"ל.

"As a garment," which is called "royal garment," which the King wore before He emanated and created, etc.

כשלהמה, "שנקרא "לבוש מלכות"—אשר לבש בו המלך קדם שהאציל וברא כו

And so too in the performance of the mitzvot, which are aspects of vessels from various kinds of vessels for the aspect of the Infinite, blessed be He, as He was in His very Essence, and it is called "the horse upon which the King rode," as mentioned above.

וכן בעשיית המצוות, שהן בחינת פלים מכלים שונים לבחינת אין-סוף ברוך-הוא כמו שהיה בעצמותו ממש,

ונקרא "הסוס אשר רכב עליו המלך" כנ"ל.

And as is known, that "light" is called "rider," and the vessel is called "horse," because it clothes the light and the light rides upon it,

וכמו שידוע, ד"אור" נקרא "רוכב", והפלי נקרא "סוס" משום שמלביש לאור, והאור רוכב עליו

like the letters which clothe the light of the intellect or the light of the attributes, as it is written elsewhere.

כמו האותיות שמלבישות לאור השכל או אור המדות, וכמו שכתוב במקום אחר

And these are the 248 positive commandments, which are called "the 248 limbs of the King," etc.

ואלו הן רמ"ח מצוות עשה, שנקראים "רמ"ח אברין דמלכא" כו

And by virtue of the aspect of their self-sacrifice as mentioned above, they merited that Torah and mitzvot be drawn to them from the most exalted place, more than as it was at the time of the Giving of the Torah.

ומצד בחינת מסירת נפשם כנ"ל, זכו שימשך להם תורה ומצוות ממקום הנעלה ביותר, יותר מכמו שהיה בזמן מתן תורה.

Mitteler Rebbe

Shar HaPurim

וקבל היהודים

ה - ט

Even though they accepted willingly when they said “We will do and we will hear” (Shemot 24:7), etc., this was only a beginning.

But through self-sacrifice the acceptance of the will that was then at the Giving of the Torah was completed, for the reason mentioned above,

that actual self-sacrifice rises above all, to the extent that it has the power to establish and complete the entire acceptance of Torah and mitzvot that they began to do at the time of the Giving of the Torah, and sufficient for the understanding.

אף־על־פי שִׁקְבְּלוּ בְּרָצוֹן כְּשֶׁאָמְרוּ "נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע" כו' (שְׁמוֹת כ"ד:ז'), וְהוּא רַק הַתְּחִלָּה

אָבֵל עַל־יְדֵי מְסִירַת נַפְשׁ נִגְמַר קַבְּלַת הַרְצוֹן שֶׁהָיָה אֶזְבָּח מִתְּמַן תּוֹרָה, מִטַּעַם הַנֶּ"ל

שֶׁמְסִירַת נַפְשׁ בּוֹפֵעַל עוֹלָה עַל־הַכֹּל, עַד שֶׁיֵּשׁ בְּכוּחַ לְקַיֵּם וּלְגַמֵּר כָּל קַבְּלַת תּוֹרָה וּמִצְוֹת שֶׁהִחֵלוּ לַעֲשׂוֹת בְּזַמְנוֹ מִתְּמַן תּוֹרָה. וְדִי לְמַבִּין

(ט)

And to understand this with additional explanation, and how through self-sacrifice they merited that there be drawn the aspect of “royal garment” and “the horse upon which He rode,” etc., which are the aspect of the supernal Torah and mitzvot—

behold, it is necessary to preface an explanation of the matter of what is said, “For You ride upon Your horses, Your chariots are salvation” (Chavakuk 3:8).

The explanation: “Your horses” are two kinds of horses: one that runs with its strength upward, such as when ascending the height of a lofty mountain, where a person cannot walk on his feet at all, and the horse carries the rider upon it up to above.

And the second horse is that which in its strength carries to the depth all the burden upon it and does not stumble, and also on level ground runs swiftly, which is not within the power of a person.

And so they are the aspect of the letters which are called “horses,” as is known.

There are two kinds of letters which are called vessels for the light of the intellect: there are letters that elevate and raise the light upward, in depth after depth, etc.

And there are letters whose power is to bring down the light of the intellect to the very lowest below, to contain within them all that is hidden and concealed, etc., to draw it downward.

וּלְהַבִּין זֶה בְּתוֹסֶפֶת בִּיאוֹר, וְאֵיךְ שֶׁעַל־יְדֵי מְסִירַת נַפְשׁ זָכוּ שֶׁיִּמְשָׁךְ בְּחֵינַת "לְבוּשׁ מַלְכוּת" וְ"סוּס אֲשֶׁר רָכַב" כו', שֶׁהֵן בְּחֵינַת תּוֹרָה וּמִצְוֹת הָעֲלִיּוֹנִים

הַנֵּה יֵשׁ לְהַקְדִּים בִּיאוֹר עֲנִינוּ מֵה שֶׁנֶּאֱמַר: "כִּי תִרְכַּב ('עַל סוּסֶיךָ, מִרְכַּבוֹתֶיךָ יִשְׁוָעָה') (חֲבַכְיָהוּ ג':ח)

פְּרוּשׁ, "סוּסֶיךָ" הֵם שְׁנֵי מִיַּיִן סוּסִים: אֶחָד, הַרוֹמֵץ בְּכַחוֹ לְמַעְלָה, כְּגוֹן כְּשֶׁעוֹלָה בְּגוֹבַהּ הַקָּר הַגְּבוּהָ, שֶׁלֹּא יְכוּל הָאָדָם לְלַכֵּת בְּרַגְלָיו כָּלֵל, וְהַסּוּס נוֹשֵׂא אֶת הַרוֹכֵב עָלָיו עַד לְמַעְלָה

וְהַסּוּס הַשֵּׁנִי הוּא אֲשֶׁר בְּגוֹבְרָתוֹ נוֹשֵׂא לְעִמְקֵי אֶת כָּל הַמְּשָׂא עָלָיו וְלֹא יִכְשַׁל, וְגַם בְּמִישׁוֹר רֵץ בְּמַהֲרָה, שֶׁאֵין זֶה בְּכַח הָאָדָם

וְכֵן הֵם בְּחֵינַת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁנִּקְרָאוֹת "סוּסִים," כִּי יִדְוַע

יֵשׁ ב' מִיַּיִן אוֹתִיּוֹת, שֶׁנִּקְרָאוֹת כְּלִים לְאוֹר הַשֵּׁכֶל: יֵשׁ אוֹתִיּוֹת שֶׁמַּגְבִּיְהִים וּמְנַשְׂאִים אֶת הָאוֹר לְמַעְלָה 'מַעְלָה, בְּעִמְקֵי אַחַר עִמְקֵי כו'

וְיֵשׁ אוֹתִיּוֹת שֶׁכֹּתֵן לְהוֹרִיד אֶת אוֹר הַשֵּׁכֶל עַד לְמַטָּה מְטָה בְּיוֹתֵר, לְהַכִּיל בְּתוֹכָן כָּל הַסְּתוּמִּים וְהַגְּנוּזִים כו', לְהוֹרִידוֹ לְמַטָּה

Mitteler Rebbe

Shar HaPurim

וקבל היהודים

ה - ט

And like Rabbi Akiva, who would expound upon every thorn, etc., to bring to revelation below in the lowest manner.

וקמו רבי עקיבא, שהיה דורש על כל קוץ כו',
להביא לגלוי למטה מטה ביותר.

And conversely, there are in the letters, such as the TaNtaN letters, which are secrets and mysteries, in ascent after ascent up to the heights of levels.

ולתקף, יש באותיות, כמו בט"נ"ת-אותיות, שהן רזין
נסודות, בעלוי אחר עלוי עד רום המעלות.

And all this was at the Giving of the Torah, in the Ten Commandments, and sufficient for the understanding.

והכל היה במתן תורה, בעשרת הדברות. ודי למבין

And the example from this will be understood above in the supernal chariot, which carries the rider, as it is written, “And upon the likeness of the throne was a likeness as the appearance of a man” (Yechezkel 1:26), etc., which are like “and the face of a lion to the right,” etc.

והדגמה מזה יוכן למעלה במרכבה העליונה,
שנושאת את הרוכב, שהוא מה שכתוב: "ועל דמות
הכסא, דמות כמראה אדם" כו' (יחזקאל א':כ"ו),
(שהן כמו "ופני אריה אל הימין" כו' (יחזקאל א':

There is in the chariot an additional advantage—to elevate the supernal Man who rides, up to the heights of levels, like the analogy of the horse that runs upward, etc.

יש במרכבה מעלה יתרה—להעלות את האדם
העליון הרוכב עד רום המעלות, כמשל הסוס שרוץ
למעלה כו'

And so too there is in this chariot the ability to draw down the revelation of the Divine light below below, like the revelation of the Shechinah to the prophets and the like, in the revelation of the Shechinah in the Heichal of the Holy of Holies.

וכן יש במרכבה זו להוריד גלוי האור האלקי למטה
מטה, כמו גלוי השכינה לנביאים וכיוצא בזה, בגלוי
השכינה בהיכל קדש הקדשים.

And so it was at the Giving of the Torah, as it is said, “And Havayah descended upon Mount Sinai” (Shemot 19:20)—that He descended with His chariot.

וכן היה במתן תורה, שנאמר: "וירד ה' על הר סיני"
(שמות י"ט:כ'), שירד עם המרכבה שלו.

And these are the “Mah” mentioned above, about which they said, “Who revealed this secret,” etc. (Shabbat 88a).

והן ה"מ"ה ה"נ"ל, שאמרו: "מי גלה רז זה" כו'
(שבת פ"ה ע"א).

And this is what is said specifically about the Giving of the Torah: “For You ride upon Your horses” (Chavakuk 3:8), which are the aspect of the supernal chariot, that in their power is to draw down the rider, etc., just as they have the power to elevate the rider, as mentioned above.

וזהו שנאמר על מתן תורה דוקא: "כי תרכב על
סוסיה" (חבקוק ג':ח'), שהן בחינת מרכבה עליונה,
שבכחן להוריד את הרוכב כו', כמו שיש בכחן
להעלות את הרוכב כו'.

And at the Giving of the Torah there were these two kinds of chariots, and they were called “Your horses.”

ובמתן תורה היו ב' מיני מרכבות אלו, ונקראו
". סוסיה

And this is the matter of Torah and mitzvot, which are called “chariot” to the Rider, because they are aspects of vessels for supernal lights, like every mitzvah is an aspect of a vessel for the light of Havayah, which in its ability is to elevate the light to the heights of levels.

והיינו ענין התורה והמצוות, שנקראים "מרכבה"
לרוכב, מפני שהן בחינת כלים לאורות עליונים. כמו
שכל מצוה היא בחינת כלי לאור הנ"ה, שביכולתה
לעלות לאור לרום המעלות.

Mitteler Rebbe

Shar HaPurim

וקבל היהודים

ה - ט

And there is yet another advantage in the performance of the mitzvot, which is called “chariot,” and this is the aspect of a vessel for the light, which is the rider, to draw down and extend the revelation of the Divine light to the very lowest below.

And this is “Your chariots are salvation” (Chavakuk 3:8); “Your chariots” in the plural, because there are many mitzvot which are vessels for lights to elevate them upward, and there are many mitzvot which are vessels for lights to draw them downward.

Like the mitzvah of tzitzit, tefillin, Torah study, and tzedakah, which are to draw down the revelation of the light of the Infinite below, in mochin, in wisdom and in chesed; and so too sukkah and lulav and the like.

And in terumot and ma’asrot and korbanot it is the aspect of elevation upward, etc.; and the Torah includes both of them, therefore it is called “Your chariots” in the plural.

And what is said, “Your chariots are salvation,” that is, salvation for the rider upon the chariot in the two manners mentioned above, in descent and in ascent.

All this beyond the capacity of the rider himself, who could not by his own power ascend so nor descend so, only through the chariot that carries him upward and brings him down below below.

And this is only through the enclothing of the lights in vessels from various kinds of vessels, which are specifically the performance of the mitzvot.

And this is the total matter of “the horse upon which the King rode,” which was at the time of the Giving of the Torah, as it is written there, “For You ride upon Your horses” (Chavakuk 3:8), as mentioned above, and sufficient for the understanding.

[NOTE Summary:

The Mitteler Rebbe explains that when the light of Ahavah Rabbah, great love, cannot settle within the vessels of heart and mind, it withdraws in the mode of Ratzoh. This inability to contain the light produces tears. There are two opposite causes for such tears.

ויש עוד מעלה במעשה המצות שנקרא
"מרכבה"—והיינו בחינת פלי לאור, שהוא הרוכב,
להוריד ולהמשיך בחינת גלוי האור האלקי למטה
מטה ביותר.

וזהו "מרכבותיה ישועה" (חבקוק
ג:ח')—"מרכבותיה" לשון רבים, מפני שיש הרבה
מצות שהן פלים לאורות להעלותם למעלה, ויש
הרבה מצות שהן פלים לאורות להורידם למטה.

כמו מצות ציצית, תפילין, תלמוד תורה, וצדקה, שהן
להמשיך גלוי אור אינסוף למטה במוחין, בתקמה
ובחסד. וכן ספה ולולב וכיצא בהן.

ובתרומות ומעשרות וקרבנות הוא בחינת העלאה
למעלה מעלה כו'. והתורה כלולה משניהם, לכן
נקראת "מרכבותיה" לשון רבים.

ומה שנאמר: "מרכבותיה ישועה"—היינו, ישועה
לרוכב על המרכבה בשני האופנים הנ"ל, בירידה
ובעליה.

הכל ביותר מקפי כח הרוכב בעצמו, שלא היה יכול
מצד כחו עצמו לעלות פה ולא לרדת פה—רק
על-ידי המרכבה שנושאתו למעלה ומורידתו למטה
מטה.

וזה רק על-ידי התלבשות האורות בפלים מפלים
שונים, שהן מעשה המצות דוקא.

וזהו פללות ענגן "וסוס אשר רכב עליו
המלך"—שזהו בשעת מתן תורה, דכתיב ביה: "כי
תרכב על סוסיה" (חבקוק ג:ח') פנ"ל. ודי למבין.

Mitteler Rebbe

Shar HaPurim

וקבל היהודים

ה - ט

The first comes from overwhelming delight. The soul yearns and even expires, as it says, “My soul longs and even faints” (Tehillim 84:3). When the delight of Divine love or the intellectual pleasure in the secrets of Torah exceeds the capacity of the vessel, the mind is pressed. Rabbi Akiva’s eyes flowed with tears when he grasped profound mysteries that not every mind can endure. The tears emerge because the light is too great for the container.

The second is the opposite. Tears can come from pain, from long absence of light. When one who has been in darkness suddenly encounters great illumination, the shock of contrast presses the vessels. Tears flow not from excess joy alone, but from the memory of exile and concealment. Thus, in the future redemption it is written, “With weeping they shall come” (Yirmiyahu 31:8). The revelation of the Name Havayah, the level of Sovev Kol Almin, will produce both weeping of joy and weeping of pain at once. “The people that walked in darkness have seen a great light” (Yeshayahu 9:1). The joy of revelation and the bitterness over past darkness unite.

Yet the Divine intent is not that the light depart in Ratzoh alone. The light of Havayah must settle within vessels. This is achieved through Torah and mitzvot. The 248 positive commandments are the 248 limbs of the King. Just as the soul’s vitality settles in the limbs and is drawn from the mind to every organ, so the Divine light settles within each mitzvah. Torah study corresponds to the mind, the source of vitality for all.

All mitzvot are lights in vessels, the aspect of Shov, but Shov follows Ratzoh. Within mitzvot themselves there is Ratzoh and Shov: the 248 positive commandments as chasadim, direct light; the 365 prohibitions as gevurot, returning light expressed through restraint. “Anochi” and “You shall have no other” encompass these roots. From this union comes the World to Come, “To bequeath substance to those who love Me” (Mishlei 8:21).

This clarifies the greatness of Matan Torah. Avraham fulfilled the Torah through love and attachment in Ratzoh v’Shov, but that was still within spiritual movement. At Sinai the Jewish people said, “We will do and we will hear” (Shemot 24:7), placing action, the vessel, before hearing, the light. The final deed rose first in thought. This humility, Mah, drew down two crowns. Yet this was only a beginning.

The completion occurred in the days of Achashverosh. Faced with annihilation, the Jewish people accepted true Mesirus Nefesh. Their readiness to die for faith was actual self-sacrifice, transcending reason and will. Mesirus Nefesh reaches higher than Torah and mitzvot because it stems from the very Essence. When light ascends completely as returning light to the Essence, it is drawn back from a higher source. Thus, Torah was given to them from a deeper level than at Sinai, as “royal garment,” “He wraps Himself in light as a garment” (Tehillim 104:2), and as “the horse upon which the King rode” (Esther 6:8).

Torah and mitzvot are called chariot and horses, as in “For You ride upon Your horses, Your chariots are salvation” (Chavakuk 3:8). A horse can lift the rider to heights unreachable by foot, and can also descend safely to depths. So too letters and mitzvot both elevate light upward and draw it downward. At Sinai, Havayah

Mitteler Rebbe

Shar HaPurim

וקבל היהודים

ה - ט

descended with His chariot, “And Havayah descended upon Mount Sinai” (Shemot 19:20). The supernal chariot both elevates and reveals.

The Jews “accepted what they had begun to do.” At Sinai they began forming vessels. In the days of Achashverosh, through Mesirus Nefesh, they completed the settlement of the light within those vessels. The beginning at Sinai was revelation. The completion at Purim was internalization through self-sacrifice.

Practical Takeaway:

Spiritual life oscillates between inspiration and integration. Moments of intense love, intellectual breakthrough, or emotional awakening may overflow and produce tears. But the goal is not perpetual overflow. The purpose is that the light settle within vessels through consistent action.

When one prioritizes deed before feeling, commitment before comprehension, he builds vessels. Even more, when one acts with self-sacrifice beyond comfort and calculation, he connects to Essence. From that place, greater light can descend and remain.

Weeping of joy and weeping of pain are not contradictions. Honest awareness of past darkness deepens capacity for present light. The greater the humility and commitment, the more the light can clothe itself and endure.

Chassidic Story:

It is told of a chassid of the Mitteler Rebbe who would experience overwhelming fervor in prayer. During davening he wept intensely, sometimes from ecstasy, sometimes from brokenness over his distance from G-d. After prayer, however, he felt empty and confused.

He once asked the Rebbe whether his tears were a sign of true closeness. The Mitteler Rebbe answered: “Tears are a sign that the light is greater than the vessel. But what matters is whether the vessel grows.”

The Rebbe instructed him to focus less on emotional intensity and more on steady mitzvah performance, careful Torah study, and acts of chesed done even without inspiration. Months later the chassid noticed that his tears were fewer, but his inner clarity deeper. His devotion no longer surged and vanished; it settled.

The Rebbe told him: “At Sinai there was fire from above. In the days of Achashverosh there was fire from below. When the fire from below rises with Mesirus Nefesh, the fire from above can dwell within.”

This is “With weeping they shall come.” Tears may open the heart, but only action and self-sacrifice make the light endure. **END NOTE]**